

[J. S. Foget.]

Demagogi. I 1932—33 lukkede Tyskland faktisk af for de danske Produkter, idet man forhøjede Kødtdolden fra 24,50 til 50 Rmk. Hermed var Eksporten af Kreaturer til Tyskland faktisk forbudt, og hermed standsede Samhandelen omtrent. Med denne Standsning af Eksporten standsede selsvagt ogsaa Importen. Naar vi nu sidst har faaet en forøget Eksport til Tyskland, saa er det givet, at Importen samtidig kommer med, men Ministeren søger at vende det om til, at det er, fordi man importerer mere, at man ogsaa eksporterer mere. Forholdet er faktisk det omvendte.

Den højtærede Statsminister siger videre efter at have erkendt, at Landbrugets og Arbejdsløshedens Opgang er nøje sammenhængende: Men kan Landbruget skaffe sig større Fortjeneste, saa for mig gerne. Ja, det er det, vi altid har hørt fra Statsministerens Side: Kan I selv skaffe jer bedre Forhold, saa køber bare løs, men jeg har ingen Magt eller Midler til det, endsige Vilje. Hermed har Ministeren erkendt, at han er inde paa den Linie, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) var saa ivrig for at faa os placeret paa: at vi gaar ind for, at Landbruget vil forsøge at bedre sine Kaar. Nu ser vi altsaa, at Statsministeren giver sin Velsignelse til dette Arbejde.

Den højtærede Finansminister erkendte, at Pengene, saaledes som jeg har paavist, var samlet paa enkelte Hænder, men han undskyldte det med, at Obligationskurserne og Aktiekurserne var steget, og derfor var den skattemæssigt ansatte Formue ogsaa steget. Ja, men det er da ingen Undskyldning. Det er snarere et yderligere Bevis for Rigtigheden af min Paastand om, at man har monopoliseret alle de Interesser, der er nærmest knyttet til Kapitalen. De har opnaaet saadanne Arbejdsvilkaar, at Obligationskurserne stiger, de har opnaaet saadanne Arbejdsvilkaar, at Aktiekurserne stiger, og dette er jo et Bevis for, at det netop er der, hvor Kapitalen er investeret, at Opgangen sker, og det er derigennem, man koncentrerer Formuerne mere og mere paa enkelte Hænder.

Det er karakteristisk, at den højtærede Finansminister overhovedet ikke har forsøgt at tilbagevise, at Antallet af Formueejere med Formuer fra 15 000 til 100 000 Kr. er gaaet tilbage, medens Antallet af Formueejere med Formuer fra 100 000 Kr. og helt op til 7 Mill. Kr. er gaaet frem, at der er kommet 52 nye Millionærer, og at der er kommet 494 Formueejere til, der

ejer mellem 100 000 og 1 Mill. Kr. Men alt dette skulde undskyldes med Obligationskursernes og Aktiekursernes Stigning, en Undskyldning, som jeg opfatter som en Understregning af, hvad jeg har sagt.

Ministeren kom med en Udtalelse, som jeg ogsaa synes det er værd at hæfte sig ved; nemlig den, at Landbruget altid har betalt mere i Skat end den øvrige Befolkning. Det er en Udtalelse, der er uhyre sand.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kom ikke med noget nyt i sit andet Indlæg. Han polemiserede over for de Udtalelser, der er fremsat vedrørende hans Tale i første Omgang, men han maatte lade staa, at han med sin Udtalelse om, at man havde lagt Byrden paa de stærke og hjulpet de svage, mente, at de svage var de største Formueejere.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at Venstre vel stod paa Liberalismens Grund, men man erkendte Nødvendigheden af visse Indgreb. Jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat. Venstres Formand, Hr. Madsen-Mygdal, udtaler ifølge et Referat i et af Venstrebladene:

„Regeringen vilde gøre Landbruget en stor Tjeneste, om den vilde holde op med alle de mange forskellige Kriseforanstaltninger, som den selv opfinder, og i Stedet for opfylde to enkle og simple Retfærdighedskrav, nemlig at lade Landbruget faa fri Adgang til at udnytte Eksportmulighederne samt gøre en Ende paa den stadig øgede Ejendomsbeskatning.“

Det mener Hr. Madsen-Mygdal altsaa er det, man skal samle sig om. Jeg har et andet Sted set, at han har sagt: „Lad blot alle Ordningerne falde“. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Brorsen som Rigsdagsgruppens Formand, om det ærede Medlem er enig med Hr. Madsen-Mygdal i denne Udtalelse. Det vil have meget stor Betydning at vide, om Rigsdagsgruppen virkelig staar bag en Udtalelse som denne.

Medens man saaledes fra anden Side ikke kan faa sig selv til at ændre den politiske Grammofonplade, har vi ved at efterkomme Kravet fra det arbejdende Landbrugs Møde i Aarhus optaget en bestemt Opgave, nemlig den at indføre Samfundspolitik i vort Land. Fra næsten alle Sider erkender man Nødvendigheden af at skabe saadanne Forhold, at Landbruget genvinder sin Betalingsvevne og Arbejdsløsheden dermed nedbringes, men man staar i gammelt politisk Mudder til op over begge Knæ, uden Mod til at sige